

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2005. gada 13. jūlijā *

Lieta T-242/02

The Sunrider Corp., Toransa [*Torrance*], Kalifornija (ASV), ko sākumā pārstāvēja M. Brā [*M. Bra*], pēc tam — N. Dontā [*N. Dontas*], *avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Velbruks [*O. Waelbroeck*] un P. Gerukals [*P. Geroukalos*], pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 30. maija lēmumu (lieta R 314/1999-1) attiecībā uz pieteikumu par vārdiskas preču zīmes "TOP" kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

* Tiesvedības valoda — grieķu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

(ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši P. Mengoci [*P. Mengozzi*] un I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Bialecka*], sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 14. augustā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 20. decembrī,

pēc tiesas sēdes 2004. gada 24. novembrī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1997. gada 21. augustā prasītāja, kas ir saskaņā ar ASV tiesību aktiem dibināta sabiedrība, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "TOP". Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 5. un 29. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:
- 5. klase: "Pārtikas produkti kapsulu vai pulvera veidā, kas izgatavoti no augiem; uztura bagātinātāji, kas izgatavoti no augiem";

 - 29. klase: "Uztura bagātinātāji, kas izgatavoti no augiem".
- 3 Reģistrācijas pieteikumu iesniedza grieķu valodā, kā otru norādot angļu valodu.
- 4 Ar 1998. gada 19. marta vēstuli angļu valodā pārbaudītājs informēja prasītāju, ka pieteikto preču zīmi nevar reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, pamatojoties uz Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
- 5 1998. gada 19. maijā prasītāja iesniedza savus apsvērumus. Tie bija izstrādāti angļu valodā. Prasītāja it īpaši norādīja, ka sakarā ar preču zīmes izmantošanu pasaules mērogā tā bija ieguvusi atšķirtspēju, tādēļ tā ir jāreģistrē, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu. Prasītāja turklāt uzsvēra, ka preču zīme "TOP" jau ir reģistrēta Kanādā, Ungārijā, Irījā, Korejā un Taizemē, kā arī ASV un ka reģistrācijas

pieteikumi ir iesniegti Honkongā, Indonēzijā, Malaizijā un Apvienotajā Karalistē. Lai pamatotu savus apgalvojumus, prasītāja iesniedza vairāku reģistrācijas apliecību kopijas, kā arī dažādus citus dokumentus, kas bija izstrādāti angļu valodā vai kuriem bija pievienots tulkojums angļu valodā.

- 6 Ar 1999. gada 9. aprīļa faksu pārbaudītājs paziņoja prasītājai šajā pašā datumā pieņemto lēmumu attiecībā uz tās reģistrācijas pieteikumu. Šajā lēmumā angļu valodā tika sniegta informācija par atteikumu reģistrēt pieteikto preču zīmi tādēļ, ka tai nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, un tādēļ, ka tā ir attiecīgās preces aprakstoša šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Lēmumā turklāt bija norādīts, ka prasītājas sniegtie pierādījumi neļāva konstatēt, ka attiecīgā preču zīme bija ieguvusi atšķirtspēju, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu.
- 7 1999. gada 7. jūnijā prasītāja par 1999. gada 9. aprīļa lēmumu iesniedza apelāciju ITSB. Šī apelācija bija izstrādāta angļu valodā.
- 8 1999. gada 9. augustā prasītāja iesniedza procesuālo dokumentu grieķu valodā, kurā izklāstīti apelācijas pamati un kuram tā pievienoja tulkojumu angļu valodā, savā pavadvēstulē paskaidrojot, ka reģistrācijas procesa valoda ir grieķu valoda un ka minētā dokumenta tulkojumu angļu valodā iesniedz tikai tāpēc, lai ar to būtu vieglāk iepazīties.
- 9 Ar 2000. gada 3. aprīļa vēstuli K., referents šajā lietā procesā Apelāciju padomē, lūdza prasītāju, pirmkārt, izteikt savu viedokli par Regulas Nr. 40/94 115. pantā paredzēto jēdziena “rakstveida paziņojumi” interpretāciju un precizēt, vai angļu valodas lietošana pārbaudes procesā viņai radīja neērtības, un, otrkārt, sniegt savus

apvērumus par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanu. Prasītājam arī paziņoja, ka viņai ir atļauts iesniegt jaunus pierādījumus, lai pamatotu savu argumentu par izmantošanas rezultātā iegūtu atšķirtspēju Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta izpratnē.

- 10 Ar 2000. gada 1. jūnija faksu angļu valodā prasītāja sniedza Apelāciju padomei jaunus datus, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 7. panta 3. punktu, un iesniedza dažādus dokumentus, kas visi bija angļu valodā.

- 11 Ar 2001. gada 23. maija vēstuli angļu valodā M. informēja prasītāju, ka turpmāk viņa pildīs referentes pienākumus lietā un ka šai pašā dienā, pamatojoties uz Komisijas 1996. gada 5. februāra Regulas (EK) Nr. 216/96, ar ko paredz ITSB Apelācijas padomju procesuālos noteikumus (OV L 28, 11. lpp.), 11. pantu, viņa lūdza ITSB priekšsēdētāju sniegt savus apsvērumus par to, kā ir jāinterpretē Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punktā paredzētais jēdziens "rakstveida paziņojumi", un to, kādas sekas ITSB rastos gadījumā, ja procesos *ex parte* tam būtu pienākums paziņot savus lēmumus valodā, kurā iesniegts preču zīmes reģistrācijas pieteikums.

- 12 2002. gada 14. februārī ITSB priekšsēdētāja vietnieks, kas ir atbildīgs par juridiskajiem jautājumiem, sniedza savus apsvērumus, pamatojoties uz Regulas Nr. 216/96 11. pantu. 2002. gada 15. februārī šos apsvērumus, kas bija angļu valodā, darīja zināmus prasītājam. Prasītāju lūdza iesniegt savus apsvērumus ne vēlāk kā 2002. gada 18. aprīlī. Prasītāja uz šo lūgumu neatsaucās.

- 13 Ar ITSB Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 30. maija lēmumu lietā R 314/1999-1 (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") apelācija tika noraidīta.

- 14 Apelāciju padome šajā lēmumā, it īpaši atsaucoties uz Pirmās instances tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-120/99 *Kik/ITSB* (*Recueil*, II-2235. lpp., 61. punkts), pirmkārt, atzina, ka pienākums, kas ITSB noteikts Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punktā — sūtīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam rakstveida paziņojumus otrā valodā, kuru tas ir norādījis, — ir jāinterpretē ierobežoti un ka tas neattiecas uz procesuāliem dokumentiem ar lēmuma raksturu (Apstrīdētā lēmuma 20.–22. punkts). Tādējādi tā konstatēja, ka izskatāmajā lietā pārbaudītājs, paziņojot prasītājam preču zīmes reģistrācijas pieteikuma procesa noslēgumā pieņemto lēmumu angļu valodā, lai gan reģistrācijas pieteikums bija iesniegts grieķu valodā, pārkāpa Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punktu. Apelāciju padome tomēr nosprieda, ka angļu valodas lietošana neaizskāra prasītājas tiesības uz aizstāvību tādēļ, ka pati prasītāja lietoja šo valodu sarakstē ar pārbaudītāju un turpmāk savā apelācijā.
- 15 Otrkārt, Apelāciju padome atcēla pārbaudītāja lēmumu pamatojuma trūkuma dēļ un tiesību uz aizsardzību pārkāpuma dēļ, ko radīja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana, un noteica, ka prasītājam tiek atlīdzināta apelācijas nodeva. Apelāciju padome, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punktu, pārbaudīja prasītājas reģistrācijas pieteikumu pēc būtības un noraidīja to reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošā rakstura, atšķirtspējas neesamības un pierādījumu trūkuma dēļ, kas ļautu konstatēt, ka izmantošanas rezultātā tā bija ieguvusi atšķirtspēju.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 16 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu, izņemot daļā, kurā apmierināts prasītājas lūgums atcelt pārbaudītāja 1999. gada 9. aprīļa lēmumu un noteikta apelācijas nodevas atlīdzināšana;

- piespriest ITSB atlīdzināt tulkošanas izdevumus, kas tai radušies pārbaudes procesā un procesā Apelāciju padomē;

- pakārtoti — piespriest ITSB atlīdzināt kaitējumu, kas tai radies sakarā ar pārmērīgi ilgo procesu Apelāciju padomē;

- jebkurā gadījumā — piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

17 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par atcelšanas prasījumiem

18 Prasītāja, pamatojot savus atcelšanas prasījumus, pēc būtības izvirza piecus pamatus. Pirmais pamats ir Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta pārkāpums. Formulējot otro pamatu, prasītāja atsauca uz pārmērīgi ilgo procesu. Trešais pamats ir tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums. Ceturtais pamats ir pienākuma sniegt pamatojumu

pārkāpums. Piektais pamats ir Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

- 19 Pakārtoti prasītāja izvirza sesto pamatu — Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 20 Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka Apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta tiesību kļūda, kas izpaužas tādējādi, ka Apelāciju padome ir kļūdaini uzskatījusi, ka nav pamata atcelt pārbaudītāja lēmumu Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta pārkāpuma dēļ, jo angļu valodas lietošana šajā lēmumā, kā arī pārbaudes procesā neaizskāra tās tiesības uz aizstāvēšanos. Prasītāja uzsver, ka ITSB izvirzīja nosacījumu lietot angļu valodu, lai gan procesa valoda ir grieķu valoda. Tādējādi tai bija grūtāk realizēt savas tiesības uz aizstāvēšanos un tā tika pakļauta pienākumam tulkot visus procesa dokumentus, kas tai radīja papildu izdevumus.
- 21 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Apstrīdētajā lēmumā ir pieļauts procesuāls pārkāpums, ciktāl pati Apelāciju padome turpināja saraksti ar prasītāju angļu valodā. Konkrēti, prasītāja norāda, ka 2000. gada 3. aprīļa vēstule, ar kuru pirmais referents lietā lūdza iesniegt apsvērumus par atsevišķiem jautājumiem attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta nozīmi un šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta

b) un c) apakšpunkta un 7. panta 3. punkta piemērošanu, bija angļu valodā. Tāpat prasītāja norāda, ka 2001. gada 23. maija vēstule, ar ko jaunais referents lietā informēja par lūgumu sniegt apsvērumus, kurus tas, pamatojoties uz Regulas Nr. 216/96 11. pantu, iesniedza ITSB priekšsēdētājam, kā arī 2002. gada 14. februāra skaidrojošā vēstule, kas sniegta, atbildot uz šo lūgumu, arī bija angļu valodā.

22 Tā kā Apelāciju padome sarakstē ar prasītāju sistemātiski lietoja angļu valodu, prasītāja uzskatīja, ka tai ir jāatbild angļu valodā.

23 Turklāt, tā kā process noritēja citā, nevis procesa valodā, ir pieļauts Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta pārkāpums. Šis noteikums, paredzot, ka ITSB var sūtīt iesniedzējam rakstveida paziņojumus otrajā valodā, kuru iesniedzējs ir norādījis, skar tikai pavadvēstules vai paziņojumus, kas iesniedzējam nerada juridiskas sekas un nekādi ierobežē tā tiesības uz aizstāvēšanos. Konkrētajā gadījumā tā tas nav attiecībā uz 2000. gada 3. aprīļa vēstuli, ar kuru prasītāju lūdza sniegt savus apsvērumus par dažādiem lietas aspektiem un iesniegt jaunus dokumentus, un attiecībā uz 2002. gada 14. februāra skaidrojošo vēstuli, ko sūtīja ITSB priekšsēdētāja birojs.

24 ITSB būtībā norāda, ka prasītāja ar savu izturēšanos gan reģistrācijas pieteikuma pārbaudes laikā, gan procesā Apelāciju padomē pauda piekrišanu angļu valodas lietošanai.

25 Prasītāja ne vien nekad nebija iebildusi pret to, ka pārbaudītājs sarakstē ar viņu lieto angļu valodu, bet pati pastāvīgi vērsās pie pārbaudītāja šajā valodā. Tikai savā

1999. gada 9. augusta vēstulē, kurā izklāstīti pamati apelācijai par pārbaudītāja lēmumu, prasītāja pirmo reizi pauda neapmierinātību par angļu valodas lietošanu sarakstē ar ITSB un ieteica izmantot grieķu valodu. Turklāt pat pēc šī datuma prasītāja turpināja saraksti ar Apelāciju padomi angļu valodā.

26 ITSB arī atgādina, ka Pirmās instances tiesa sava iepriekš minētā sprieduma lietā *Kik/ITSB* 61. punktā ir atzinusi — Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkts nodrošina, ka procesa valoda ir tā valoda, kurā ir iesniegts preču zīmes reģistrācijas pieteikums, un attiecīgi tā ir valoda, kurā ir jāizstrādā procesuālie dokumenti, kam ir lēmuma raksturs. ITSB uzskata, ka konkrētajā gadījumā vienīgais dokuments ar lēmuma raksturu, ko pieņēma pēc tam, kad prasītāja pirmo reizi lūdza lietot procesa valodu, ir Apstrīdētais lēmums, kas ir grieķu valodā.

27 Visbeidzot, ITSB apstrīd prasītājas apgalvojumu par to, ka angļu valodas lietošana traucēja tai realizēt savas tiesības uz aizstāvēšanos. Pirmkārt, sarakste starp ITSB instancēm un prasītāju ļauj spriest, ka, tā kā prasītāja ir amerikāņu sabiedrība, tās pārstāvis saprot angļu valodu. Otrkārt, fakts, ka visi prasītājas iesniegtie apsvērumi, kā arī lielākā daļa ITSB iesniegto prasītājas dokumentu ir angļu valodā, ļauj spriest, ka prasītājai faktiski visērtāk ir lietot šo valodu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

28 Vispirms ir jānorāda, ka ar šo pamatu prasītāja būtībā izvirza divas atsevišķas pretenzijas. Pirmkārt, tā apstrīd motīvus, kas Apelāciju padomei ļāva spriest, ka, ņemot vērā apstākļus šajā lietā, pārbaudītāja prettiesiskā rīcība, pieņemot savu

lēmumu angļu valodā, nav pamats tā atcelšanai sakarā ar tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu. Otrkārt, tā pārmet Apelāciju padomei Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta šauru interpretāciju.

- 29 Attiecībā uz pirmo pretenziju ir jānorāda, ka Apelāciju padome atcēla pārbaudītāja lēmumu citu iemeslu, nevis procesa valodu režīma pārkāpuma dēļ un ka Apelāciju padome pati pēc būtības pārbaudīja preču zīmes reģistrācijas pieteikumu šīs tiesvedības sākumā. Pastāvot šiem apstākļiem un ņemot vērā to, ka prasītāja nenorādīja, ka pārbaudītāja lēmuma atcelšana konstatētā Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta pārkāpuma dēļ ir pamats, lai Apelāciju padome nodotu lietu atpakaļ pārbaudītājam, nevis pati veiktu pārbaudi pēc būtības, var uzskatīt — prasītāja nekādā veidā nav ieinteresēta, lai Pirmās instances tiesa vērtētu, vai Apelāciju padome pieļāva kļūdu, nepamatojot minētā lēmuma atcelšanu ar iepriekš minēto konstatējumu. Līdz ar to šī pretenzija ir nepieņemama.
- 30 Tomēr Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda, vai apstākļi, ka pārbaudītāja lēmums prasītājai tika paziņots citā, nevis procesa valodā, varēja ietekmēt to, kā prasītāja realizē savas tiesības uz apelāciju un savas tiesības uz aizstāvēšanos procesā Apelāciju padomē, un vai tas tādējādi varēja ietekmēt Apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.
- 31 Attiecībā uz otro pretenziju vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkts, kas nosaka valodu režīmu, ko piemēro procesos *ex parte* ITSB, paredz — procesa valoda ir tā, kurā ir iesniegts preču zīmes reģistrācijas pieteikums. Tā pati norma uzliek ITSB pienākumu sūtīt iesniedzējam rakstveida paziņojumus otrajā valodā, kuru tas ir norādījis, ja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir iesniegts valodā, kas nav viena no ITSB valodām.

32 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka Tiesa savā 2003. gada 9. septembra spriedumā lietā C-361/01 P, kas pieņemts, izskatot apelāciju lietā *Kik/ITSB (Recueil, I-8283. lpp.)*, atzina — no Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta izriet, ka iespēja izmantot reģistrācijas pieteikumā norādīto otro valodu, sūtot iesniedzējam rakstveida paziņojumus, ir izņēmums no procesa valodas izmantošanas principa un tādēļ rakstveida paziņojumu jēdziens ir jāinterpretē šauri (sprieduma 45. punkts). Tiesa turpinājumā apstiprināja — tā kā process ir darbību kopums, kas jāveic, izskatot pieteikumu, tas ļauj spriest, ka jēdziens “procesa dokumenti” Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta otrā teikuma izpratnē ietver visus dokumentus, ko pieprasa vai paredz Kopienas tiesiskais regulējums, lai izskatītu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kā arī tos, kas ir vajadzīgi šai izskatīšanai, tādus kā paziņojumus, lūgumus precizēt, paskaidrojumus vai citus dokumentus. Tādēļ ITSB šis dokumentu kopums ir jāizstrādā valodā, kurā ir iesniegts reģistrācijas pieteikums (sprieduma 46. punkts). Pretstatā procesuālajiem dokumentiem Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punktā paredzētie “rakstveida paziņojumi” ir visi paziņojumi, kuru saturu nevar pielīdzināt procesuālajiem dokumentiem; tie ir dokumenti, ar ko ITSB nosūta procesuālos dokumentus vai ar ko tas pieteikuma iesniedzējam paziņo informāciju (sprieduma 47. punkts).

33 Ievērojot šo interpretāciju, izskatāmajā lietā ir jāvērtē, vai Apstrīdētais lēmums pārkāpj Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punktu.

34 Šajā sakarā vispirms ir jākonstatē, ka 2000. gada 3. aprīļa paziņojums, ar ko K., pirmais referents lietā, aicināja prasītāju sniegt savus apsvērumus par atsevišķiem apelācijā norādītiem jautājumiem un iesniegt jaunus pierādījumus, neapšaubāmi ietilpst jēdzienā “procesa dokumenti” Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkta piemērošanas nolūkā, kā Tiesa to ir definējusi iepriekš minētā 2003. gada 9. septembra sprieduma lietā *Kik/ITSB* 46. punktā.

- 35 Pretēji 2001. gada 23. maijā M. sniegtajam paziņojumam, kas tikai informēja prasītāju par procesa stāvokli un soļiem, kas sperti, lai izskatītu tās apelāciju, 2000. gada 3. aprīļa paziņojums, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas Nr. 216/96 4. panta 2. punktu, bija prasītājam adresēts lūgums iesniegt papildu apsvērumus par procesa valodu režīmu, lai pabeigtu lietas sagatavošanu.
- 36 Ievērojot minētā paziņojuma raksturu, ir jāatzīst, ka, nosūtot to prasītājam citā, nevis procesa valodā, Apelāciju padome neievēroja valodu režīmu, ko, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punktu, piemēro procesos *ex parte* ITSB. Šī iemesla dēļ procesā ITSB bija pieļauts pārkāpums.
- 37 Turklāt 2002. gada 14. februāra skaidrojošā vēstule satur ITSB priekšsēdētāja vietnieka apsvērumus, ko lūdza, pamatojoties uz Regulas Nr. 216/96 11. pantu, kurā noteikts, ka Apelāciju padome vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pēc Biroja priekšsēdētāja rakstiska, argumentēta lūguma var uzaicināt viņu sniegt rakstiskus vai mutiskus apsvērumus par vispārējas nozīmes jautājumiem, kas rodas lietas izskatīšanas procesu gaitā šajā padomē. Ir pamats uzskatīt, ka šī skaidrojošā vēstule, lai gan ir ITSB iekšējais dokuments, ir procesuālais dokuments, kā to paskaidrojusi Tiesa iepriekš minētā 2003. gada 9. septembra sprieduma lietā *Kik/ITSB* 46. punktā. Tā kā Regulas Nr. 216/96 11. panta otrajā teikumā ir noteikts, ka pusēm ir tiesības iesniegt savas piezīmes par apsvērumiem, kas tiek lūgti, pamatojoties uz šī paša panta pirmo teikumu, apsvērumi ir ITSB paustā nostāja, attiecībā uz kuru puses realizē savas tiesības uz aizstāvēšanos, un tādēļ tām ir tiesības saņemt paziņojumus procesa valodā.
- 38 No tā izriet, ka konkrētajā gadījumā, nosūtot prasītājam 2002. gada 14. februāra skaidrojošo vēstuli citā, nevis procesa valodā, Apelāciju padome atkārtoti rīkojās prettiesiski, līdzīgi kā gadījumā ar 2000. gada 3. aprīļa paziņojumu.

39 Šajā stadijā ir jāpārbauda, vai, ievērojot konkrētās lietas apstākļus, var secināt, ka iepriekš 36. un 38. punktā konstatētās prettiesiskās darbības tieši skāra prasītājas tiesības uz aizstāvēšanos. Turklāt ir jāvērtē, vai un, attiecīgā gadījumā, kādā mērā apstākļi, ka pārbaudītāja lēmumu prasītājam paziņoja citā, nevis procesa valodā, lai gan dokumentu ar lēmuma raksturu acīmredzami nevar pielīdzināt “rakstveida paziņojumam” tādā nozīmē, kā Tiesa to precizējusi iepriekš minētajā 2003. gada 9. septembra spriedumā lietā *Kik/ITSB*, varēja traucēt prasītājam realizēt savas tiesības uz apelāciju.

40 Šajā sakarā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka savā 1999. gada 9. augusta procesuālajā dokumentā, kurā izklāstīts pamatojums apelācijai par pārbaudītāja lēmumu, prasītāja izsmeloši analizēja pieņemtā lēmuma saturu, precīzi iebilstot pret dažādām sastāvdaļām argumentācijā, ar ko pamatota lēmuma rezolutīvā daļa. Prasītāja, apstrīdot šo lēmumu un neapgalvojot, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 40/94 115. panta 4. punkts, izvirzīja arī divus pamatus par procesuālajiem pārkāpumiem, proti — par to, ka ir pārkāptas prasītājas tiesības tikt uzklausītai, un to, ka lēmuma pamatojums ir nepietiekams un pretrunīgs, kā arī divus pamatus pēc būtības, ar ko apstrīd pārbaudītāja vērtējumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas neesamību un to, ka nav pamata Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta piemērošanai, kā arī pamatu par nediskriminācijas principa pārkāpumu.

41 No šī procesuālā dokumenta izriet, ka prasītāja varēja skaidri saprast pārbaudītāja lēmuma motīvus un tādēļ iebilst pret tiem savā apelācijā. Pastāvot šiem apstākļiem, nevar secināt, ka konkrēti tas apstākļi, ka prasītājam pārbaudītāja lēmumu paziņoja citā, nevis procesa valodā, skāra vai apgrūtināja prasītājas tiesību uz apelāciju īstenošanu vai ka tas kaut kādā veidā traucēja tai realizēt savas tiesības uz aizstāvēšanos procesā Apelāciju padomē.

- 42 Otrkārt, attiecībā uz K. 2000. gada 3. aprīļa paziņojumu ir jāatzīst, ka prasītāja uz to atbildēja ar 2000. gada 1. jūnija faksu, sniedzot atbildes uz visiem tai paziņotajiem punktiem. Pirmkārt, prasītāja apstrīdēja gan to, ka referenta apsvērumi par pārbaudītāja pieļautajiem procesa valodas režīma pārkāpumiem ir atbilstoši, gan to, ka tie ir pamatoti. Otrkārt, tā noraidīja pieeju, ko referents puda attiecībā uz pretenziju par prasītājas tiesību tikt uzklausiņai pārkāpumu, un izskaidroja iemeslus, kāpēc reģistrācijai pieteikto preču zīmi nevar uzskatīt par aprakstošu. Turklāt prasītāja izmantoja tai piedāvāto iespēju iesniegt jaunus dokumentus, lai pierādītu, ka attiecīgā preču zīme tās izmantošanas rezultātā bija ieguvusi atšķirtspēju.
- 43 Pastāvot šiem apstākļiem, ir jāatzīst, ka prasītāja varēja gan skaidri saprast 2000. gada 3. aprīļa komunikācijā izvirzīto jautājumu jēgu, gan izmantot tai piešķirto iespēju iesniegt jaunus pierādījumus.
- 44 Visbeidzot, attiecībā uz 2002. gada 14. februāra skaidrojošo vēstuli ar apsvērumiem, ko Apelāciju padome lūdza, pamatojoties uz Regulas Nr. 216/96 11. pantu, ir jānorāda — prasītāja, būdama aicināta paust nostāju par šo skaidrojošo vēstuli, no tā atturējās. Neatkarīgi no jautājuma, vai šī atturēšanās ir izskaidrojama ar apstākli, ka prasītājai minēto skaidrojošo vēstuli paziņoja citā, nevis procesa valodā, ir jānorāda, ka Apelāciju padome nevadījās pēc ITSB priekšsēdētāja biroja ieteiktās interpretācijas. Tādēļ, pat pieņemot, ka prasītāja nevarēja skaidri saprast skaidrojošās vēstules saturu valodas dēļ, kurā tā bija rakstīta, ir jāatzīst, ka šis apstāklis nekādā gadījumā nevarēja skart prasītājas aizstāvēšanos.
- 45 Rezumējot visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka, neskatoties uz Apelāciju padomes pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem, konkrētajā gadījumā nav aizskartas prasītājas tiesības uz aizstāvēšanos.

46 No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu — procesa Apelāciju padomē pārmērīgo ilgumu

Lietas dalībnieku argumenti

47 Prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome pārkāpa 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPK) 6. pantu, ciktāl šī konvencija paredz, ka tiesvedībai ir jānotiek saprātīgā termiņā. Šis noteikums attiecas uz ITSB Apelāciju padomēm, jo tās pilda tiesu kompetencē esošus uzdevumus un tādēļ tām ir jāievēro Kopienas procesuālo tiesību principi, vairāki no kuriem attiecas uz saprātīga termiņa ievērošanu.

48 Prasītāja norāda, ka konkrētajā gadījumā apelācija par pārbaudītāja lēmumu atteikt reģistrāciju tika iesniegta 1999. gada 7. jūnijā un ka Apstrīdētais lēmums tika pieņemts 2002. gada 30. maijā un paziņots prasītājai 2002. gada 24. jūnijā, tas ir, vairāk nekā divus gadus pēc apelācijas iesniegšanas. Šis laika posms ir pārmērīgi ilgs jo vairāk tāpēc, ka runa ir par procesu *ex parte*.

49 Prasītāja uzskata, ka šāds termiņa ilgums ir par pamatu Apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

- 50 ITSB apstrīd ECPK 6. panta piemērojamību attiecībā uz Apelāciju padomēm. Kaut gan Regulā Nr. 40/94 ir noteikta prasība, lai to locekļiem būtu plašas neatkarības garantijas, Apelāciju padomes ir tikai ITSB pēdējā instance un, pēc sava rakstura būdamas administratīvas struktūrvienības, piedalās Kopienas preču zīmju sistēmas vadīšanā. Turklāt apelācija šajās padomēs ir vairāk iekšēja administratīva apelācija, nevis apelācija tiesās.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 51 Ir jāatzīmē, ka saprātīga termiņa ievērošanas principu, kuru kā labas pārvaldības principa sastāvdaļu ieviesa ar 2000. gada 7. decembrī Nicā proklamētās Eiropas Savienības pamattiesību hartas (OV 2000, C 364, 1. lpp.) 41. panta 1. punktu, ir jāievēro visos Kopienas administratīvajos procesos (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1997. gada 22. oktobra spriedumu apvienotajās lietās T-213/95 un T-18/96 *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, II-1739. lpp.; attiecībā uz konkurences tiesību normu piemērošanas procedūrām — 1999. gada 7. oktobra spriedumu lietā T-228/97 *Irish Sugar*/Komisija, *Recueil*, II-2969. lpp., 276. punkts; attiecībā uz strukturālo fondu palīdzības atcelšanas procedūru — 2003. gada 30. septembra spriedumu lietā T-196/01 *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis*/Komisija, *Recueil*, II-3987. lpp., 229. punkts; attiecībā uz disciplinārajām procedūrām pret Eiropas Kopienas Civildienesta ierēdņiem — 2002. gada 30. maija spriedumu lietā T-197/00 *Onidi*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-69. lpp. un II-325. lpp., 91. punkts, un 2000. gada 12. septembra spriedumu lietā T-259/97 *Teixeira Neves*/Tiesa, *Recueil FP*, I-A-169. lpp. un II-773. lpp., 123. punkts).
- 52 Minētais princips ir jāpiemēro arī procesos dažādās ITSB instancēs, tostarp Apelāciju padomēs.

- 53 Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja ir konstatēts saprātīga termiņa principa pārkāpums, tas nav pamats, lai automātiski atceltu Apstrīdēto lēmumu (iepriekš minētais spriedums lietā *Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Komisija*, 233. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 54 Pastāvot šādiem apstākļiem izskatāmajā lietā, otrais pamats, ciktāl prasītāja to izvirza, pamatojot savu prasījumu par atcelšanu, ir jānoraida kā neatbilstošs.
- 55 Turklāt tādā gadījumā, kāds ir izskatāmajā lietā, kur ITSB iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, iesniedzējs nekādi nav ieinteresēts, lai Pirmās instances tiesa, izskatot prasību atcelt Apelāciju padomes lēmumu, ar ko apstiprina reģistrācijas pieteikuma noraidījumu, atceltu šo lēmumu vienīgi tādēļ, ka to pieņēma pēc saprātīga laika termiņa beigām. Būtībā šāda atcelšana tikai vēl paildzinātu termiņu, kurā ITSB pauž nostāju par iesniegto reģistrācijas pieteikumu, un tas kaitētu iesniedzējam.

Par trešo pamatu — Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 56 Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome pārkāpa Regulas Nr. 40/94 73. pantu, ciktāl, pamatojot savu vērtējumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas neesamību, tā Apstrīdētā lēmuma 45. punktā balstījās uz internetā veiktu pētījumu, kas prasītājai iepriekš nebija paziņots.

57 ITSB norāda, ka 45. punktā minētajiem elementiem ir tikai papildu nozīme Apelāciju padomes sniegtajā argumentācijā par attiecīgās preču zīmes atšķirtspējas neesamību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

58 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 73. panta otro teikumu ITSB lēmumus var balstīt tikai uz tādiem motīviem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm [lietas dalībniekiem] ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.

59 Atbilstoši šai normai ITSB Apelāciju padome var pamatot savu lēmumu tikai ar faktiskajiem vai tiesību apstākļiem, par kuriem lietas dalībnieki varēja iesniegt savus apsvērumus (Tiesas 2004. gada 21. oktobra spriedums lietā C-447/02 P *KWS Saat/ITSB*, Krājums, I-10107. lpp., 42. punkts). Līdz ar to gadījumā, ja Apelāciju padome pēc savas iniciatīvas iegūst faktus, kas palīdz pamatot tās lēmumu, tai ir pienākums obligāti tos darīt zināmus lietas dalībniekiem, lai tie varētu sniegt savus apsvērumus (iepriekš minētā sprieduma lietā *KWS Saat/ITSB* 43. punkts).

60 Konkrētajā gadījumā Apstrīdētā lēmuma 45. punktā Apelāciju padome atzīmēja, ka “reģistrācijas pieteikuma priekšmets ir produkti, kas ietilpst veselīgu pārtikas produktu kategorijā, kurā, kā to liecina ātra izpēte internetā, tāds vārds kā “top” Eiropas Kopienas angļiski runājošo vidū tiek plaši izmantots, lai apzīmētu “top products” sarakstu”. Turpinājumā ir norādīta interneta vietne, kurā šī izpēte ir veikta.

61 Nav strīda par to, ka Apelāciju padome prasītājam nepaziņoja ne šīs interneta vietnes saturu, ne Apstrīdētā lēmuma iepriekš minētajā punktā norādītās izpētes rezultātus.

62 Šādi rīkojoties, tā pārkāpa Regulas Nr. 40/94 73. panta otro teikumu.

63 Tomēr ir jānorāda, ka Apstrīdētā lēmuma 44. punktā Apelāciju padome uzskatīja, ka "vārds "top" šobrīd ir vispārēja norāde, kas parasti vai plaši lietota attiecīgo preču sektorā tāpat kā vārdi "best", "excellent" vai "super"". 46. punktā tā uzskatīja, ka "vārdu "top" lieto tikai tādēļ, lai informētu mērķa sabiedrību par attiecīgo preču īpašībām, proti, ka runa ir par labākajiem tirgū pieejamiem uztura bagātinātājiem", un secināja, ka "tādējādi, mērķa sabiedrība, kas sastapsies ar attiecīgajām precēm un pakalpojumiem, piešķirs vārdam "top" tikai acīmredzamu, iepriekš aprakstītu nozīmi un neuztvers to kā preču zīmi".

64 Šie motīvi, kas balstīti uz argumentāciju, kura, salīdzinot ar Apstrīdētā lēmuma 45. punktā minēto atsauci uz internetā veikto izpēti, ir neatkarīga, turklāt prasītājam jau zināma, jo to izmantoja pārbaudītājs, ir pietiekami, lai noraidītu apskatāmo pamatu.

65 Apstrīdētā lēmuma 45. punkta ietvertā konstatācija, kas izriet no Apelāciju padomes veiktās izpētes, saskaņā ar kuru tādus vārdus kā "top" plaši lieto saistībā ar attiecīgajām precēm, lai apzīmētu "top products" sarakstu, tikai nostiprina secinājumu, saskaņā ar kuru vārds "top" ir attiecīgo preču sektorā parasti vai plaši lietota norāde un tādēļ nav obligāts elements, lai pamatotu reģistrācijas pieteikuma noraidījumu.

- 66 No tā izriet, ka Apstrīdētā lēmuma 45. punktā pieļautais pārkāpums attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 73. panta otro teikumu nav tāds, lai būtu par pamatu šī lēmuma atcelšanai (šajā sakarā skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *KWS Saat/ITSB* 50. punktu un Pirmās instances tiesas 2004. gada 31. marta spriedumu lietā *T-216/02 Fieldturf/ITSB (LOOKS LIKE GRASS...FEELS LIKE GRASS ... PLAYS LIKE GRASS)*, *Recueil*, II-1023. lpp., 41. punkts).
- 67 Tādēļ trešo pamatu, ko prasītāja izvirzīja, pamatojot savu prasījumu par lēmuma atcelšanu, nevar apmierināt.

Par ceturto pamatu — pamatojuma neesamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 68 Prasītāja norāda, ka Apstrīdētā lēmuma motīvi satur tikai neskaidrus un nenoteiktus apgalvojumus, ar kuriem nevar pamatot Apelāciju padomes secinājumus par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes šķietami aprakstošo raksturu un atšķirtspējas trūkumu.
- 69 It īpaši attiecībā uz to motīvu daļu, kas veltīta attiecīgā apzīmējuma atšķirtspējas analīzei, Apstrīdētajā lēmumā esot tikai izvirzīti fakti, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto pārbaudi, bet neesot izveidota neatkarīga argumentācija attiecībā uz šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu, un tas ir pretrunā Pirmās instances tiesas judikatūras

prasībām, it īpaši 2002. gada 27. februāra spriedumam lietā T-34/00 *Eurocool Logistik/ITSB (EUROCOOL)*, *Recueil*, II-683. lpp., 25. punkts), saskaņā ar kuru Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā paredzētie absolūtie atteikuma pamatojumi ir neatkarīgi un katram ir sava piemērošanas joma.

70 Prasītāja no tā secina, ka Apstrīdētajam lēmumam trūkst pamatojuma.

71 ITSB lūdz šo pamatu noraidīt, apgalvojot, ka Apstrīdētā lēmuma pamatojums ļāva prasītājam saprast iemeslus, kuru dēļ tās reģistrācijas pieteikumu noraidīja.

Pirmās instances tiesas vērtējums

72 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ITSB lēmumu pamatojumam, ko tas sniedz atbilstoši Regulas Nr. 40/94 73. panta pirmajam teikumam, attiecīgā gadījumā ir jāļauj saprast reģistrācijas pieteikuma noraidījuma iemeslus un savlaicīgi apstrīdēt strīdīgo lēmumu (Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-173/00 *KWS Saat/ITSB* (Oranžas krāsas nianse), *Recueil*, II-3843. lpp., 54. un 55. punkts; šajā sakarā skat. arī Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedumu lietā T-135/99 *Taurus-Film/ITSB (Cine Action)*, *Recueil*, II-379. lpp., 35. punkts, un lietā T-136/99 *Taurus-Film/ITSB (Cine Comedy)*, *Recueil*, II-397. lpp., 35. punkts).

- 73 Konkrētajā lietā Apelāciju padome, pirmkārt, Apstrīdētā lēmuma 38. punktā izklāstīja iemeslus, kas tai ļāva izdarīt secinājumu par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes aprakstošo raksturu, proti — galvenokārt tas, ka to veido vienīgi cildinošs vārds, kuru tirdzniecībā var izmantot, lai informētu patērētāju par attiecīgo preču augsto kvalitāti.
- 74 Otrkārt, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, no Apstrīdētā lēmuma 41.–50. punkta izriet, ka secinājumu par to, ka reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam nav atšķirtspējas Apelāciju padome izdarīja, pamatojoties uz neatkarīgu argumentāciju, kas balstās uz konstatāciju, saskaņā ar kuru šo apzīmējumu veido vispārēja norāde, ko parasti vai plaši izmanto saistībā ar attiecīgajām precēm.
- 75 No tā izriet, ka Apstrīdētā lēmuma pamatojums, lai gan kodolīgs, ļāva prasītājam saprast reģistrācijas pieteikuma noraidījuma iemeslus un savlaicīgi izstrādāt pamatus šīs prasības ietvaros.
- 76 Tādēļ ceturtais pamats — pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums — ir jānoraida kā nepamatots.

Par piekto pamatu — apgalvojumu, ka ir pārkāpts 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

Lietas dalībnieku argumenti

- 77 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertais aizliegums reģistrēt kā Kopienas preču zīmes tikai aprakstošus apzīmē-

jumus ir noteikts ar mērķi nepieļaut reģistrēt apzīmējumus, kuriem tādēļ, ka tie atbilst attiecīgo preču vai pakalpojumu kategorijas parastajam apzīmējumam, trūkst spējas individualizēt uzņēmumu, kas piegādā šo apzīmējumu aptvertās preces vai pakalpojumus. Tādējādi prasītāja uzskata — kā tikai aprakstošus apzīmējumus var kvalificēt vienīgi tos apzīmējumus, ko patērētājs parasti var izmantot, lai tieši un konkrēti apzīmētu kvalitāti vai tādā pašā veidā aprakstītu reģistrācijas pieteikumā norādīto preču vai pakalpojumu īpašības.

- 78 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome, izņemot neskaidrus un vispārējus apgalvojumus, nepierādīja, ka vārdu “top”, kas veido reģistrācijai pieteikto preču zīmi, vienā no tā dažādajām nozīmēm izmanto vai var izmantot kā norādi uz kādu no attiecīgo preču kvalitatīvām pazīmēm.
- 79 Otrkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu prasītāja vispirms atzīmē, ka apzīmējuma atšķirtspēja ir jāvērtē saistībā ar precēm, attiecībā uz kurām šo apzīmējumu lūdz reģistrēt.
- 80 Pēc tam prasītāja atgādina, ka atbilstoši Pirmās instances tiesas judikatūrai par apzīmējuma atšķirtspējas neesamību nevar spriest, vadoties tikai pēc konstatējuma, ka reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam trūkst oriģinalitātes vai plašas iztēles.
- 81 Turklāt jebkuru apzīmējumu, pat ja to veido viens vai vairāki ikdienas valodā lietoti vārdi, kuriem trūkst jebkāda oriģinalitātes vai jaunrades elementa, var reģistrēt kā Kopienas preču zīmi ar nosacījumu, ka apzīmējums var identificēt tā apzīmēto preču vai pakalpojumu izcelsmi.

- 82 Ne pārbaudītājs, ne Apelāciju padome nepierādīja, ka reģistrācijai pieteiktais vārds “top” nevar veikt šādu funkciju.
- 83 Gluži pretēji — attiecīgais apzīmējums, ko veido vienkāršs un īss vārds, ko viegli izteikt un izrunāt visās Kopienas valodās, var individualizēt prasītājas preces un atšķirt tās no citu ražotāju precēm.
- 84 Attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanu ITSB vispirms norāda, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir īpaši veidota no vārda, kas var kalpot, lai aprakstītu attiecīgo preču īpašības. Šajā sakarā ITSB precizē, ka vārds “top” ir cildinošs vārds, ko angļu valodā parasti lieto, lai aprakstītu attiecīgo preču labo kvalitāti, un tam nav nekādas jūtamas atšķirības, salīdzinot ar ikdienas valodā lietoto terminoloģiju, kas attiecīgajam patērētājam ļauj to uzskatīt par norādi uz attiecīgo preču komerciālo izcelsmi.
- 85 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas pretenziju, kurā tā apgalvo šķietamu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, ITSB norāda — pirmkārt, vārds “top” angļu valodā ir vienkāršs, cildinošs vārds, ko ierasti lieto kā vispārēju norādi galvenokārt gan pārtikas preču nozarē, gan tādā specifiskā nozarē kā pārtikas produkti un uztura bagātinātāji, kas izgatavoti no augiem, un, otrkārt, ka Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka konkrētā sabiedrības daļa neuztver vārdu “top” kā norādi uz attiecīgo preču komerciālo izcelsmi, bet drīzāk kā informāciju par šo preču kvalitāti.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 86 Vispirms ir jāpārbauda prasītājas otrā pretenzija — apgalvojums par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.
- 87 Ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem neregistrē “preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas]”.
- 88 Apzīmējumi, kuriem nav Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās atšķirtspējas, nevar pildīt preču zīmes galveno funkciju, proti, identificēt preču vai pakalpojumu komerciālo izcelsmi, kā arī ļaut patērētājam, kurš pērk ar preču zīmi aptverto preci vai pakalpojumu, vēlāka pirkuma gadījumā izdarīt to pašu izvēli, ja pieredze ir pozitīva, vai izdarīt citu izvēli, ja pieredze ir negatīva (Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-360/00 *Dart Industries/ITSB (UltraPlus)*, *Recueil*, II-3867. lpp., 42. punkts).
- 89 Apzīmējuma atšķirtspēju var novērtēt tikai saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tiek lūgta reģistrācija, no vienas puses, un saistībā ar to, kā to uztver konkrētā sabiedrības daļa (iepriekš minētais spriedums lietā *UltraPlus*, 43. punkts).
- 90 Izskatāmajā lietā Apelāciju padomes secinājums par to, ka vārdam “top” nav atšķirtspējas, balstījās uz konstatējumu, ka šim vārdam ir cildinošs raksturs, un uz faktu, ka tas ir parasti vai plaši lietota norāde saistībā ar attiecīgajām precēm

(Apstrīdētā lēmuma 44. vai 46. punkts). Turklāt Apelāciju padome uzskatīja, ka, ciktāl šo vārdu uztver kā izteicienu, ar ko konkrētais ražotājs uzņemas atbildību par šo preču kvalitāti, patērētājs to neuztver kā apzīmējumu, kas atšķir to izcelsmi (Apstrīdētā lēmuma 46. punkts).

91 Vispirms ir jānorāda — lai noteiktu, vai apzīmējumam ir atšķirtspēja, nav jākonstatē, ka apzīmējums ir oriģināls vai izdomāts (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cine Action*, 31. punkts, iepriekš minēto spriedumu lietā *EUROCOOL*, 45. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *UltraPlus*, 45. punkts).

92 Attiecībā uz konkrēto sabiedrības daļu ir jānorāda — tāpat kā to ir darījusi Apelāciju padome, kuras secinājumu šajā sakarā prasītāja neapstrīd —, ka pārtikas produkti un uztura bagātinātāji, kas izgatavoti no augiem, ir paredzēti vispārējam patēriņam un tādēļ to patērētājiem nav raksturīga īpaša vērība, kura ietekmē apzīmējuma uztveri. Tādēļ konkrētā sabiedrības daļa ir samērā informēti, uzmanīgi un apdomīgi vidusmēra patērētāji (šajā sakarā skat. Tiesas 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā *C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer*, *Recueil*, I-3819. lpp., 26. punkts; Pirmās instances tiesas 2001. gada 7. jūnija spriedumu lietā *T-359/99 DKV/ITSB (EuroHealth)*, *Recueil*, II-1645. lpp., 27. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *UltraPlus*, 46. punkts).

93 Vispirms ir jāatzīmē, ka angļu valodas izcelsmes vārds “top”, ko bieži lieto arī citās Kopienas valodās, ietilpst superlatīvu kategorijā un to var izmantot kā neatkarīgu lietvārdu vai īpašības vārdu. Tā kā reģistrācijai pieteikto preču zīmi veido vienīgi šis vārds, no gramatikas viedokļa raugoties, tā ir jāuzlūko kā tāda, kas veic lietvārda funkcijas.

- 94 Turklāt ir jānorāda, ka izskatāmajā lietā — pretēji tam, kā bija gadījumā ar vārdu “ultraplus” lietā, kas bija iepriekš minētā sprieduma lietā *UltraPlus* pamatā — vārdu “top” izmanto atbilstoši tā parastajai gramatiskajai struktūrai un tas nav “jūtami atšķirīgs, salīdzinot ar leksiski korektu konstrukciju” iepriekš minētā sprieduma lietā *UltraPlus* (47. punkts) izpratnē.
- 95 Turklāt, lai gan tā vispārējās nozīmes dēļ, kas sliecas nenoteiktā veidā cildināt jebkuru preču vai pakalpojumu raksturu, funkciju, vienu vai vairākas to īpašības, vārds “top” neļauj patērētājam iztēloties, ar kādu produktu vai pakalpojumu veidu tas ir saistīts, tomēr tieši tādēļ, ka gan ikdienas valodā, gan tirdzniecībā to parasti lieto kā vispārēju cildinošu vārdu, šo vārdisko apzīmējumu nevar uzskatīt par tādu, kas var individualizēt tā apzīmēto preču komerciālo izcelsmi un līdz ar to — pildīt preču zīmes galveno funkciju.
- 96 Visbeidzot — kā to ir norādījusi arī prasītāja —, lai gan konkrētā sabiedrības daļa šādu apzīmējumu var atcerēties viegli un uzreiz, tas apstākļi, ka ikviens ražotājs vai pakalpojumu sniedzējs var to izmantot savu preču vai pakalpojumu reklamešanai, nozīmē, ka tā izmantošana nav rezervēta tikai vienam uzņēmumam, pat ja šādas ekskluzīvas tiesības attiektos tikai uz tādu specifisku nozari kā no augiem izgatavotas pārtikas preces un uztura bagātinātāji, un līdzīgas preces.
- 97 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, secinot, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas.
- 98 Tādēļ piektā pamata ietvaros izvirzītā otrā pretenzija ir jānoraida kā nepamatota.

- 99 Tā kā pietiek konstatēt vienu no diviem Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā paredzētajiem absolūta atteikuma pamatojumiem, lai pamatotu preču zīmes reģistrācijas atteikumu, pietaks pamats ir jānoraida, nepārbaudot pirmo pretenziju — apgalvojumu par kļūdu, piemērojot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu —, jo jebkurā gadījumā tai nav nozīmes izskatāmajā lietā.

Par sesto pamatu, kas izvirzīts pakārtoti — kļūdu vērtējumā, piemērojot Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu

Lietas dalībnieku argumenti

- 100 Pēc prasītājas ieskatiem, Apelāciju padome ir kļūdaini novērtējusi pierādījumus, ko prasītāja iesniedza, lai pamatotu apgalvojumu, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme tās izmantošanas rezultātā ir ieguvusi atšķirtspēju Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta izpratnē. Konkrēti, prasītāja pārmet Apelāciju padomei, ka tā šos pierādījumus pārbaudīja atsevišķi tā vietā, lai veiktu visaptverošu vērtējumu. Ja minētos pierādījumus vērtētu kopumā, tie pierādītu, ka prasītāja plaši izmantoja savu preču zīmi pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas.

- 101 Saskaņā ar ITSB viedokli, Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi nepierāda izmantošanas rezultātā iegūtu atšķirtspēju.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 102 No Apstrīdētā lēmuma 53.–55. punkta izriet, ka Apelāciju padome noraidīja tādu pierādījumu atbilstību kā, pirmkārt, izraksti no prasītājas katalogiem, jo nebija iespējams noteikt ne to izdošanas datumu, ne to izplatīšanas apjomu Kopienā dzīvojošās sabiedrības vidū, un, otrkārt, ziņas par prasītājas pārdošanas apjomiem — jo tās bija neprecīzas, tās nebija apstiprinājis grāmatvedis un tām nebija pievienoti fakturrēķini.
- 103 Attiecībā uz izrakstiem no prasītājas izdevuma “Sun spot”, kas attiecas uz 1993. gada jūliju, 1995. gada janvāri, 1996. gada februāri, 1996. gada jūniju, 1997. gada augustu, Apelāciju padome Apstrīdētā lēmuma 56. punktā uzskatīja, ka, tā kā trūkst paskaidrojumu attiecībā uz šo publikāciju tirāžu un izplatīšanas ģeogrāfiskajām zonām, tās nevar izmantot, lai pierādītu, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija ieguvusi atšķirtspēju attiecīgajā Kopienas daļā.
- 104 Ir jāatzīst, ka prasītāja pat necentās apstrīdēt Apelāciju padomes secinājumus par tās iesniegto pierādījumu neatbilstību vai to, ka tiem trūkst vajadzīgā pierādījumu spēka, lai izskatāmajā lietā pamatotu Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta piemērošanu.
- 105 Prasītāja vienīgi izteica pārmetumu Apelāciju padomei, ka tā fragmentāri pārbaudījusi atsevišķus iesniegtos pierādījumus un nav veikusi to visaptverošu vērtējumu.

- 106 Pastāvot šiem apstākļiem, ir pamats uzskatīt, ka Apelāciju padome nepieļāva kļūdu vērtējumā, atsevišķi vērtējot prasītājas iesniegto pierādījumu atbilstību un to pierādījumu spēku attiecībā uz dažāda rakstura dokumentiem un informāciju.
- 107 Tādēļ sestais pamats, ko prasītāja izvirzījusi pakārtoti, ir jānoraida.
- 108 Rezumējot visus iepriekš minētos apsvērumus, prasījumi par atcelšanu ir jānoraida.

Par pārējiem prasījumiem

Par prasījumu, ar ko ITSB lūdz piespriet atlīdzināt tulkošanas izdevumus, kas prasītājai radušies pārbaudes procesā un procesā Apelāciju padomē

Lietas dalībnieku argumenti

- 109 Prasītāja apgalvo, ka tā bija spiesta tulkot angļu valodā visus procesuālos dokumentus tādēļ, ka pārbaudītājs un Apelāciju padome sistemātiski neievēroja procesa valodu. Sakarā ar to prasītājai radās izdevumi, kurus, pēc tās ieskatiem, ir jāsedz ITSB.

110 ITSB iebilst pret prasītājas pretenzijām.

Pirmās instances tiesas vērtējums

111 Ir jāatzīst, ka prasītāja sava lūguma pamatojumam neiesniedza nekādus pierādījumus, kas apstiprina tās apgalvojumu patiesumu, ne arī pierādīja, kāda ir bijuši tās tulkošanas izdevumu aplēse.

112 Pastāvot šiem apstākļiem, minēto lūgumu var vienīgi noraidīt.

Par pakārtoti izvirzītajiem prasījumiem, ar ko lūdz atlīdzināt kaitējumu, kas radies sakarā ar šķietami pārmērīgi ieilgušo procesu Apelāciju padomē

Lietas dalībnieku argumenti

113 Prasītāja pakārtoti lūdz tai atlīdzināt kaitējumu, kas radies sakarā ar ieilgušo procesu Apelāciju padomē, ko tā uzskata par pārmērīgi ilgu.

- 114 ITSB norāda, pirmkārt, ka prasītāja nav norādījusi kaitējumu, kas tai radies sakarā ar Apelāciju padomes šķietami pieļauto saprātīga termiņa pārsniegšanu, un, otrkārt, ka, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, procesa ilgumu Apelāciju padomē nevar uzskatīt par pārmērīgu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 115 Ir pietiekami norādīt, ka prasītāja nav sniegusi ne mazāko pierādījumu, kas ļautu konstatēt kāda kaitējuma esamību sakarā ar procesa Apelāciju padomē šķietami pārmērīgo ilgumu.
- 116 Pastāvot šiem apstākļiem, prasītājas prasījumi, ar ko lūdz atlīdzināt kaitējumu, kas radies sakarā ar procesa Apelāciju padomē šķietami pārmērīgo ilgumu, ir jānoraida.
- 117 Rezumējot visus iepriekš minētos motīvus, prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 118 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(ceturtā palāta)

nospriež:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 13. jūlijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

H. Legal